

MOJE ZDRAVJE

Glasiilo Splošne bolnišnice Brežice

Objem misli

Ujemite čarobnost današnjega dne ♥

Številka 1, letnik 11

IZ NOVOLETNEGA NAGOVORA NA SREČANJU Z ZDRAVNIKI

V knjigi Posavje I, je dr. Vlado Brglez, kirurg in dolgoletnega primarija bolnišnice Brežice, o bolnišnici zapisal takole (knjiga izšla leta 1957):

»Potreba po bolnišnici v Brežicah, ki so središče obširnega, do sto tisoč prebivalcev obsegajočega okoliša, se je pojavila že od početka 19. st., zlasti ob časih nastopajočih čestih epidemij tifusa in črnih koz, ki jih je bilo možno omejiti le s hospitalizacijo; okoliške bolnišnice, ki jih je bilo malo (ZG, CE, NM) pa so bile primitivne in nezadostne ter spričo slabih prometnih razmer nedostopne. Tako je zdravstvena služba, ki je bila v Brežicah uvedene že več stoletij neprekinjeno, izsilila, po dolgih bojih, leta 1872 sklep deželne vlade v Gradcu, da se odobri ureditev Javne bolnišnice v Brežicah. Prostore zanjo je zagotovila mestna občina Brežice in je imela prostora za 8 – 10 postelj. Prvi in edini zdravnik je bil dr. Karel del Cott, pomagala mu je ena strežnica in njegova žena. Prva leta je skromni zavod preživel težko finančno krizo. Obisk bolnikov je izkazoval leta 1877 le 254 bolnikov s 4841 oskrbnimi dnevi.

Zaradi vse večjih potreb, so spomladi, 1887 pričeli graditi novo bolnišnico, ki je bila vseljena že naslednje leto. V pritličju je bil nastanjen kirurški oddelek (levo moški, desno ženski s porodno sobo), hišna kapelica, uprava, operacijski prostori in primarijeva soba, v prvem nadstropju pa medicinski oddelek z lekarno. V sobah je bilo prostora za 60 postelj. Poleg glavnega poslopja je bila zgrajena izolirnica z osmimi posteljami, nekoliko stran pa mrtvašnica in gospodarsko poslopje.

1818 je postal primarij dr. Josip Cholewa. Posebno poglavje v zgodovini brežiške bolnišnice je njegovo znanstveno delo, kateremu se je poleg svojega poklicnega dela posvetil z vso vnemo že takoj ob pričetku svojega delovanja v Brežicah. Delal je na raziskovanju rakavih obolenj. S svojimi sredstvi je ustanovil majhen onkološki laboratorij, kjer je uspešno delal poizkuse in svoje izsledke objavljaval v raznih domačih in tujih strokovnih revijah. Uspehi njegovega zdravljenja so ponesli njegovo ime po domovini in tujini. Zagrebška medicinska fakulteta ga je 1937 izvolila za docenta onkologije, banska uprava pa mu je omogočila, da je v LJ ustvaril temelje današnjega Univerzitetnega onkološkega inštituta, katerega prvi šef je postal on.«

Po njegovem odhodu v LJ je vodenje prevzel dr. Vladimir Brglez. V zaključku svojega prispevka je zapisal naslednje:

»Iz dosedanje 80-letnega razvoja brežiške bolnišnice je razvidno, da je bolnišnica stalno napredovala in da mora tudi v bodoče vršiti svojo nalogo v nenehnem napredovanju in plemenitem tekmovanju s sosednjimi zavodi skladno s hitrim razvojem medicinske znanosti. Kolektiv bolnišnice se zaveda svoje dolžnosti in nalog in vrši v vsakodnevnem trdem delu svojo službo v ponosni zavesti da izpolnjuje svoje humano poslanstvo: vrača trpečim zdravje, srečo in sposobnost za delo ter bistveno prispeva boljši bodočnosti svojega naroda in domovine, zato tudi pričakuje dolžnega priznanja svojem delu tako od strani organov ljudske oblasti, kakor tudi od ljudstva samega, predvsem v tem, da mu z zaupanjem izroča v oskrbo in nego svoje pomoči potrebne posameznike.«

Bolnišnica Brežice je v regiji Posavje edina inštitucija na sekundarni ravni in zagotavlja Posavcem enakovredno zdravstveno oskrbo, kot jo imajo prebivalci v drugih delih države. Čeprav so povezave z ZG, NM, CE bistveno boljše kot pred 140. leti, in čeprav bolnišnice v teh mestih več niso primitivne, so še vedno nezadostne, da bi lahko pokrile tudi potrebe Posavcev, zaradi nadpovprečne starostne strukture prebivalstva regije, pa so ostale za mnoge prebivalce tudi nedostopne. Bolnišnica se, podobno kot pred 140 leti, ubada s finančnimi težavami, ki jih je nekoliko omilila pomoč na podlagi interventnega zakona. Ravno tako kot pred 60-imi leti nenehno dokazujemo, da bi bilo nujno potrebno zaradi potreb prebivalstva zagotoviti dokončanje že začetih investicij.

Kakorkoli že, prepričana sem, da je bolnišnica močno vpeta v okolje in da smo pomemben člen v zdravstveni preskrbi naših Posavcev. Zaradi navedenega si bom, verjamem, da skupaj z vami, prizadevala, da ostanemo splošna bolnišnica, saj bi vsako krčenje programov in vsebin pomenilo

siromašenje in neenakopravno obravnavo prebivalstva v tem delu Slovenije. Žal ugotavljam, da na pol poln kozarec vode ni isto, kot na pol prazen in da je pot iz Brežice v Ljubljano krajša, kot je pot iz Ljubljane v Brežice.

Iz zgodovine bolnišnice vidimo, da je dala pomemben prispevek tudi k razvoju zdravstva ne le v Sloveniji, temveč tudi izven meja, zato sama ves čas poudarjam dejstvo, da lahko k napredku prispeva tudi periferija.

Danes, v tem predprazničnem vzdušju sem vas povabila na skupno srečanje zato, da se vam zahvalim za vaš prispevek k ugledu inštitucije, za vsa dobra dejanja, ki ste jih storili v korist naših uporabnikov, za dvigovanje ugleda in predano delo. Zdravniki ste nosilci programov, ki jih izvaja naša bolnišnica in ste zato s svojimi ravnanji ključni tako za prihodke bolnišnice, kakor tudi za odhodke. In ker smo vsi skupaj odvisni od sredstev, ki jih zaslužimo, na drugi strani pa stroškov, ki jih pri svojem delu naredimo, vas v prihajajočem, sanacijskem letu, vabim k še večjemu medsebojnemu sodelovanju. Še vedno verjamem, da lahko skupaj premikamo gore.

V prihajajočih prazničnih dneh vam želim obilo lepih trenutkov v krogu vaših najbližjih, tistim, ki boste na svojih delovnih mestih, pa čim manj stresnih dogodkov.

V letu 2018 vam želim vse najboljše.

Ob novem letu boste v krogu svojih najdražjih trčili s kupico rujnega in si nazdravili. Takrat se spomnite tudi na svojo bolnišnico, kjer preživite znaten del svojih življenj in nazdravite tudi njej. Za naslednjih 140 let obstoja.

Anica Hribar, direktorica

PROŠNJA ZA POMOČ

V nadaljevanju predstavljamo življenjsko izpoved staršev hudo bolnice deklice Aline, ki se je rodila v naši porodnišnici. Zdravljenje bo dolgotrajno in povezano z velikimi stroški, zato bodo starši zelo veseli prostovoljnih prispevkov, ki jih zainteresirani zaposleni in ostali nakažete na:

**Naziv družbe: RDEČI KRIŽ SLOVENIJE
OBMOČNO ZDRUŽENJE BREŽICE
Skrajšan naziv: OZ RK BREŽICE
Naslov: TRG JOŽETA TOPORIŠIČA 2
Pošta in kraj: 8250 BREŽICE
DŠT: 41993594 – nismo davčni zavezanci
MŠT: 5116325000
TRR NLB: SI56 0237 3001 0819 504
Namen nakazila: CHAR humanitarni prispevek za Alino
SKLIC: SI00 76015**

»Spoštovani!

Sva Anita in Matej Krajncič, starša čudoviti deklici Alini, ki se je rodila 19.6.2017. Naj vam na kratko

opiševa najino zgodbo. Vse skupaj se je pravzaprav začelo že 9 mesecev prej, ko sva izvedela veselo novico, da bova po 2 spontanah splavih postala starša.

Navdušeno sva čakala dan, da bova v živo spoznala svojega otroka, jo prijela v roke in jo prvič poljubila na lice. V času nosečnosti je bilo vse v najlepšem redu. Potem pa se je vse skupaj začelo...

S partnerjem sva se odpravila v porodnišnico v Brežicah 18.6.2017, saj je bila Anita naročena za sprejem na oddelek, za aplikacijo s PGE2 zaradi po terminske nosečnosti. Prišla sva veliko prezgodaj, z željo po čim boljši ter prijaznejši obravnavi. Po prvem pregledu Anite je ginekolog ugotovil, da je odprta 2 cm. Do 10 cm je manjkalo še kar veliko, vendar je zdravnik sklenila, da Anito hospitalizira in v bolnišnici počaka, da se njen dovodni kanal dovolj odpre. Takrat se je čas ustavil. Čakala sva v nemilosti birokracije, kar ne more preprečiti noben živ človek. Zdravnik je torej sprejel odločitev, da bo potrebno še malo počakati, da na svet prijoka Alina. Zagotovo to ni bilo okolje v katerem bi človek rad pričakoval otroka.

Ob tem ne obtožujeva medicinskega osebja, saj so sami žrtve sistema, v katerem delujejo. Hkrati sva prepričana, da bi lahko vsak posamezni zdravnik prispeval k izboljšanju stanja, vendar jim ne gre oporekati, saj so jih tako učili.

Nihče od nas ni pričakoval trenutka, ki je sledil. Trenutek, ki ga čaka vsak bodoči starš, ko bi naj otrok prišel na svet in prvič zajokal, kar ni in ni prišel. Naslednji dan ob 5.30 uri je prišlo do SRM, odtekla je mlečna plodovnica. Do 18.55 ure so sledile velike muke. Namesto rožnatega otroka, seveda malce krvavega in umazanega, je prišlo na svet le telo. Bledo, negibno telo, mehko, kot bi bilo narejeno iz plastelina. Ob porodu, v 41. tednu nosečnosti je bila hipotonična, ohlapna, ne reagira na taktilno stimulacijo, brez dihanja in srčne akcije. Groza!

Zanimivo je tudi, da sva tekom poroda prosila medicinsko osebje, če bi izvedli carski rez, saj je Anita začutila, da nekaj ni v redu in da bi bilo to smiselno storiti. Medicinsko osebje pa je takrat zatrjevalo, da porod poteka po načrtu, kljub neuspešnemu poizkusu epiduralne anestezije.

Prvič po 9-ih mesecih sva zagledala svojega otroka in že takoj smo bili razdruženi. Lahko si le predstavljate kakšna je bolečina, ki se je pojavila ob tem dogodku. Namesto toplega oprsja mame je ležala v plastični posodi in namesto poslušanja ritma maminega srca je poslušala ritem helikopterja, ki je vodil do UKC Ljubljane, kjer je preživela nadaljnji dober mesec dni življenja.

Zopet prizor, na katerega sva se težko pripravila. Alina leži na mali posteljici, priklopljena na cevke, žičke in ovita v odejo, ki je njeno telesno temperaturo držala na približno 33,5°C. Intenzivna nega ni prijeten prostor. Videla sva veliko otrok in njihovih staršev, ki nemočno čakajo kako se bodo dogodki odvili. Alino so ohladili z razlogom, da

preprečijo nadaljnje možganske poškodbe, da pa se ne bi zbudila, so jo držali v stanju umetne kome z morfijem. Ne glede na vse slabe napovedi, se deklica ne prehranjuje več po sondi. Torej, Alina je otrok, ki je ob porodu utrpela hudo hipoksijo (pomanjkanje kisika), kar je povzročilo možganske poškodbe, kasneje pa so se ji pojavili tudi epileptični napadi. Imela je tudi že nekaj terapij, vendar mnogo premalo. Tudi v nadaljevanju ni za takšne otroke poskrbljeno nič kaj bolje, saj jim pripada zelo omejeno število terapij. Trenutno zaradi epilepsije in ostalih nevroloških težav 5-krat dnevno uživa zdravila. Stopnja cerebralne paralize še ni določene, saj je za to še nekoliko prezgodaj. Ob tem je potrebno poudariti, da je oče Matej vsakodnevno obiskoval Alino in Anito, kar je bilo seveda zelo psihično in finančno naporno.

V prihodnosti ne bomo sedeli križem rok, zato so cilji glede izvajanja terapij sledeči: aplikacija matičnih celic, aplikacija hiperbaričnega kisika, fizioterapije in fizikalne terapije, osteopatija in številne ostale terapije, ki se bodo izkazale za učinkovite.

Seveda je dolgoročni cilj, da bo Alina v prihodnosti čim bolj samostojna in čim bolj zdrav otrok. Negativcev, ki menijo, da je to nemogoče, ne rabiva okoli sebe. Zato si vedno znova ponavlja stavek: "Dokler verjameš v čudeže so le ti mogoči, ko nehaš verjeti prenehajo obstajati!"

In ko smo že pri čudežih, velja omeniti, da je aplikacija matičnih celic vse bolj uporabljena metoda pri zdravljenju cerebralne paralize, avtizma, poškodbe možganov, itd. Učinek posega pa je odvisen od stanja pacienta, vendar se pričakuje izboljšanje motoričnih, kognitivnih in kasneje fonološko govornih sposobnosti. Prav tako si nadejamo tudi eliminacijo epileptičnih napadov. Zdravljenje poteka pod nadzorom anesteziologa, nevrokirurga, ortopeda, kardiologa in diplomirane medicinske sestre. Takšen poseg stane 16.500 €. Zavedava se sistematičnega in celostnega pristopa, ki vodi do zelenega rezultata. Zato so potrebne številne medicinsko dokazane metode, v kombinaciji s terapijo v hiperbarični kisikovi komori, fizioterapijo, fizikalno terapijo in osteopatijo.

Za vse to bomo potrebovali kar nekaj denarja. Točne številke je težko napovedovati, saj je vse odvisno od Alininega napredka. Kot pri vsakem zdravljenju je tudi pri zdravljenju Aline ključnega pomena, da s terapijami začne čim prej, saj so možgani v zgodnjem otroštvu bolj prilagodljivi kot kasneje.

Želimo dokazati, da se lahko otrokom z zelo temnimi napovedmi kakovostno pomaga. Vesela bova vsakega, ki bo delil to sporočilo med svoje prijatelje. Dokaz vsemu pa bo to, da bo Alina Krajnčič čez nekaj časa stala na svojih nogah in se vsem skupaj iz srca zahvalila.

Izredno hvaležna bova za kakršnokoli denarno pomoč, ki ste jo pripravljene nameniti naši Alini.

Hvala iz srca.

Starša Anita in Matej Krajnčič, Globoko 39a, 8254 Globoko
Tel: 031 561 380 (Matej) 031 293 050 (Anita)«

NEKAJ INFORMACIJ O PRIPRAVI FINANČNEGA NAČRTA ZA LETO 2018

V SB Brežice je Vlada z dnem 1. 12. 2017 uvedla sanacijo. Natančnejših usmeritev s strani MZ še nismo prejeli. Ministrstvo je v tem času imenovalo sanacijski odbor, ki bo pripravil usmeritve zavodom za pripravo sanacijskih programov, ki jih bo potrebno pri pripravi načrta upoštevati, pričakujemo pa tudi terminski načrt, v katerem bodo določeni roki za izvedbo posameznih nalog.

Sanacijska uprava v sestavi direktorica, strokovna direktorica in pomočnica direktorice za zdravstveno nego seveda v tem času že izvajamo aktivnosti, ki predstavljajo prve korake k finančni stabilizaciji in uravnoteženju poslovanja bolnišnice. Tako ste pri plači prejeli dodatno navodilo o evidentiranju službene prisotnosti ter navodilo o obračunu ur za udeležbo na izobraževanjih. V skladu s prejetimi prvimi izhodišči za pripravo finančnega načrta za leto 2018 je pripravljena prva verzija okvirnega finančnega načrta. Ključnega podatka v prvih izhodiščih, ki smo jih prejeli za načrtovanje, to pa je podatek o deležu povišanja cen zdravstvenih storitev, ki so ključnega pomena za pravilno načrtovanje prihodka bolnišnice, še nismo prejeli.

V decembru smo opravile razgovor o zagotavljanju dodatnih sredstev za našo bolnišnico tako po vsebini dela, kakor tudi za investicije na pristojni službi MZ.

Glede investicij smo dobile zagotovilo, da bodo bolnišnici zagotovljena sredstva za prenovu lekarne, glede dokončanja prostorov nad UC pa pogovori še tečejo. Smo pa izvedele, da nakupa opreme za RTG (CT, MR, pa tudi rentgenske naprave) ni možno uvrstiti v investicijski načrt, zato jo je potrebno iz investicijske dokumentacije za dokončanje objekta nad UC izločiti. Bolnišnica že drugo leto kandidira na MZ tudi za nakup nove CT naprave, vendar so nas na sestanku obvestili, da »drage« opreme s strani MZ bolnišnica ne more pričakovati, saj ne izpolnjuje kriterija ustreznega števila preiskav na napravi, kar posledično pomeni premajhno izkoriščenost »drage« opreme.

Na področju dela smo izvedele, da bolnišnica ne bo prejela sredstev za povišanje uteži, saj MZ pripravlja študijo o vrednotenju SPP, zato do dokončanja študije nobena bolnišnica ne bo dobila odobrenega predloga iz tega naslova. Pred zaključkom leta pa smo prejeli obvestilo ustanovitelja, da bomo prejeli dodatna sredstva za delovanje UC in sicer v letu 2018 v višini okoli 200.000 EUR, za leto 2017 pa okoli 50.000 EUR.

Pri izdelavi prve simulacije finančnega načrta za 2018, smo izhajali iz podatkov o stroških dela za mesec november, ki so bistveno višji kot v začetku leta zaradi obeh aneksov h kolektivnima

pogodbama, pri ostalih stroških pa smo upoštevali enako porabo kot v preteklem letu. Pri načrtovanju prihodkov smo upoštevali dodatni prihodek za UC, pri dvigu cen pa zelo optimistično predvidevanje, da se bodo cene povišale za 5%. Največji strošek bolnišnice seveda predstavljajo stroški dela, ki se, glede na novo nastale obveznosti, iz dosedanjih cca 58% celotnih prihodkov zvišujejo na 60% vseh prihodkov (če bo dvig cen nižji od predvidevanja, bo seveda delež za stroške dela višji od 60% vseh prihodkov bolnišnice). V teh stroških ni predvidena nobena nova zaposlitev, kakor tudi ne napredovanja v mesecu decembru.

Kljub dokaj optimističnim predvidevanjem o zvišanju cen storitev ugotavljamo, da bi nam ob nespremenjeni organizaciji oziroma racionalizaciji v letu 2018 zmanjkalo za cca 380.000 EUR sredstev za pokritje stroškov (v primeru vsaj 5% dviga cen storitev). Ker se bomo v letu 2018 morali uravnotežiti, v kolikor želimo, da bo bolnišnica delovala v svojem dosedanjem obsegu, bodo zato potrebne določene spremembe.

Možnosti, ki jih imamo so:

- Optimalnejša organizacija delovnega procesa
- Večji prihodek od tržne dejavnosti
- Nižji stroški za material in storitve

Upam, da izkazani nekoliko nižji stroški, ki so se pokazali v mesecu oktobru in novembru pri nakupu zdravil in sanitetno obvezilnega materiala, kakor tudi manjše število prerazporejenih ur nista muhi enodnevnici, temveč kažeta trend, h kateremu stremimo vsi skupaj.

Anica Hribar, direktorica

VOLITVE PREDSTAVNIKA DELAVCEV V SZ IN DELAVSKEGA ZAUPNIKA

V Splošni bolnišnici Brežice so dne 21.12.2017 potekale volitve predstavnika delavcev v svet zavoda in volitve za delavskega zaupnika za varnost iz zdravje pri delu.

Rezultati volitev:

- **ANTONIJA RUS** je izvoljena za članico sveta zavoda,
- **MELITA MALUŠ PATAČIČ** je izvoljena za namestnico članice sveta zavoda in
- **SONJA MARTINČIČ** je izvoljena za delavsko zaupnico za varnost in zdravje pri delu.

ČESTITAMO!

ZAHVALA OB PODALJŠANJU POLNEGA CERTIFIKATA DPP

Ekvilib Inštitut je 13.12.2017 na slavnostni podelitvi v Kreativnem centru Poligon v Ljubljani 28 podjetjem in organizacijam podelil osnovne in polne

certifikate »Družini prijazno podjetje« (DPP) ter posebne zahvale za podaljšane polnega certifikata. Med prejemniki posebne zahvale je bila tudi Splošna bolnišnica Brežice.

Podjetja, ki so prejela **osnovne certifikate DPP**, so: Contall, Hofer, Komunala Kranj, OMV Slovenija, Ozara Slovenija, Spar Slovenija, Unior in Zavod Pristan.

Polne certifikate DPP so prejeli: Agencija Mori, Agencija za trg vrednostnih papirjev, Akrapovič, Bayer, Dom starejših Logatec, Dom starejših občanov Črnomelj, Dom starejših občanov Ljubljana Vič – Rudnik, Dom upokojencev dr. Franceta Gergelja Jesenice, Hranilnica Lon Kranj, Lekarna Ljubljana, Komunala Brežice, Lidl Slovenija, Nova Vizija, Plinovodi, Prevent-Halog, Senčila Medle, Setcce, Splošna bolnišnica Slovenj Gradec, Zavod RS za zaposlovanje.

Posebne zahvale za širjenje kulture družini prijaznega podjetja v Sloveniji so prejela podjetja, ki so v postopek certificiranja vključena preko šest let in so uspešno opravila drugo končno revizijo: Abanka, Borzen, Eles, Petrol, **Splošna bolnišnica Brežice** in Telekom Slovenije.

Vir: E-novičnik DPP

POSLEDICE PODFINANCIRANOSTI ZDRAVSTVENEGA SISTEMA IN PREDLOGI UKREPOV

Posledice podfinanciranosti zdravstvene dejavnosti na ravni Slovenije:

- Število obiskov pacientov iz leta v leto narašča.
- 580,3 mio EUR opravljenih neplačanih **zdravstvenih** storitev v obdobju 2008 – 2016.
- 4 % nižja pogodbeni vrednost sredstev s strani zavarovalnici (OZZ in PZZ) v letu 2017 v primerjavi z letom 2009 kljub novim programom (urgentni centri, širitve dejavnosti, referenčne ambulante,...).
- Cene zdravstvenih storitev so v letu 2017 najnižje v zadnjih 6-ih letih.
- Stroški dela predstavljajo 60 % v celotnih odhodkih zdravstvenih ustanov in iz leta v leto naraščajo zaradi zakonskih sprememb na področju plač.

Posledica je nezmožnost pozitivnega poslovanja JZZ v letu 2017. Na dan 30.9.2017 je imelo 20 (od 27) bolnišnic in 30 (od 59) zdravstvenih domov izgubo pri poslovanju.

Financiranje JZZ je v popolni odvisnosti od prilivov ZZS, kar pomeni, da dodatni stroški iz naslova zakonskih sprememb JZZ niso priznani, če obseg prihodkov ZZS tega ne zagotavlja. Država krši lastno zakonodajo, saj cene zdravstvenih storitev niso določene v skladu s 66. členom ZZVZZ, ki določa, da se pri elementih za oblikovanje cen programov upoštevajo plače in drugi prejemki v skladu s predpisi, kolektivnimi pogodbami in drugimi splošnimi akti, materialni stroški, amortizacija in druge zakonske obveznosti.

Nujna je sprememba financiranja zdravstva. Interventni zakon je le potreben pogoj za stabilizacijo nekaterih bolnišnic.

Predlagani ukrepi:

- 8,45 % povišanje cen zdravstvenih storitev.
- Sprememba načina financiranja zdravstva.
- Tožbe države/ZZS zaradi neizvajanja določil 66. člena ZZVZZ.

Vir: Združenje zdravstvenih zavodov Slovenije

OŠPICE

Na NIJZ so prejeli obvestilo o pojavu ošpic pri otroku, ki se je pred prazniki vrnil s potovanja iz Srbije. Zbolel je predšolski otrok, ki je sicer prejel prvi odmerek cepiva. Ker so ošpice zelo nalezljiva bolezen, je pomembno, da na ošpice pomislite in jih pravočasno prepoznate.

Vsem, ki se po praznikih vračajo iz tujine, še posebej iz območij, kjer trenutno potekajo izbruhi ošpic, svetujemo, da ob pojavu značilnih bolezenskih znakov (vročina, vnetje očesnih veznic, nahod, kašelj in značilen rdečkast izpuščaj), o tem po telefonu takoj obvestijo izbranega osebnega zdravnika in ostanejo doma. Pomembno je, da ne hodijo v čakalnico in ne širijo bolezni. Glede nadaljnega ukrepanja naj upoštevajo navodila zdravnika.

Ošpice so zelo nalezljiva otroška bolezen, ki jo povzroča virus ošpic, za katero pa lahko zbolijo tudi odrasle osebe. Glavne značilnosti so vročina, vnetje očesnih veznic, nahod, kašelj in zlivajoč značilen izpuščaj (rdečkast izpuščaj, ki je dvignjen nad nivojem kože).

Kljub izvajanju programov za odpravo ošpic v mnogih predelih sveta, so ošpice še vedno pogosta bolezen v Aziji, Pacifiku, Afriki in tudi v Evropi.

Po vsem svetu za ošpicami letno zbolijo 36 oseb/1.000.000 prebivalcev in umre okoli 134.200 zbolelih.

V Sloveniji je večina primerov ošpic vnesenih ali povezanih z mednarodnimi potovanji. Zbolijo predvsem necepljene osebe, ki potem prenesejo okužbo na druge nezaščitene osebe, kar ima lahko za posledico izbruh ošpic.

Vsakdo, ki proti ošpicam ni zaščiten, tvega, da bo zbolel, zato je pomembno, da ljudje pred vsakim potovanjem preverijo, ali so proti ošpicam zaščiteni.

»Sprejemljivi« dokazi zaščite proti ošpicam so:

- Oseba ima pisno dokazilo o cepljenju z dvema odmerkoma cepiva proti ošpicam (OMR).
- Oseba ima zdravstveno dokumentacijo o prebolelih ošpicah.
- Oseba ima laboratorijski dokaz o prisotnosti specifičnih IgG protiteles proti virusu ošpic, iz katerega je razvidno, da je zaščitena proti ošpicam.
- Oseba je rojena pred letom 1960 (za te osebe velja, da so ošpice prebolele).

Če oseba nima pisnega dokazila o cepljenju z dvema odmerkoma cepiva proti ošpicam ali drugega dokaza, da je zaščitena proti ošpicam, naj pred potovanjem opravi cepljenje.

Najmanjši presledek med prvim in drugim odmerkom je en mesec.

Če ima oseba dokazilo o cepljenju z enim odmerkom, naj čim prej opravi še cepljenje z drugim odmerkom, zlasti pred vključevanjem v večje skupine (tabori, šole, internati,...) ali pred potovanjem.

Cepljenje otrok, mladostnikov in študentov, ki so še obvezniki (do starosti 26 let) opravi otrokov pediater, šolski zdravnik ali zdravnik v ambulanti za študente na stroške obveznega zdravstvenega zavarovanja.

Odrasle osebe lahko opravijo cepljenje po predhodnem dogovoru pri svojem izbranem zdravniku ali na območni enoti NIJZ. Cepljenje odraslih oseb je plačljivo in stane 21 EUR za en odmerek.

V kolikor oseba zanesljivo ve, da je bila cepljena ali je prebolela bolezen, pa nima dokaza o zaščiti proti ošpicam in želi **preveriti raven protiteles**, se s svojim zdravnikom lahko dogovori za odvzem vzorca krvi za testiranje na ravni protiteles proti

ošpicam. Tovrstno testiranje je samoplačniško in ga v Sloveniji izvajajo:

- Laboratorij za javno zdravstveno virologijo NLZOH, Bohoričeva 15, 1000 Ljubljana,
- Oddelek za medicinsko mikrobiologijo Kranj NLZOH, Gosposvetska ulica 12, 4000 Kranj,
- Oddelek za medicinsko mikrobiologijo Maribor NLZOH, Prvomajska 1, 2000 Maribor,
- Inštitut za mikrobiologijo in imunologijo Medicinske fakultete v Ljubljani, Zaloška 4, 1000 Ljubljana.

Nasveti po vrnitvi s potovanja

Pomembno je, da ošpice pravočasno prepoznamo. Če se pri otroku ali odraslemu po potovanju pojavijo značilni bolezenski znaki, o tem po telefonu takoj obvestimo izbranega osebnega zdravnika in ostanemo doma. Ne hodimo v čakalnico in ne širimo bolezni. Glede nadaljnjega ukrepanja upoštevamo navodila zdravnika.

Vir: NIJZ

URNIK POHODOV

Na prvi pohod v letu 2018 gremo iz Pavlove vasi proti gradu Podsreda, mimo Osredka in spomenika tolarju nazaj na izhodišče. Dobimo se v soboto, 13.1.2018 ob 8. uri na parkirišču pri starem pljučnem oddelku. Z avtomobili se bomo odpeljali do Kerinovega znamenja v Pavlovi vasi. Peš bomo krenili proti Sv. Goram, nato pa do gradu Podsreda, kjer bomo malicali. Lahko se povzpnejo še do spomenika tolarju – odvisno od muhastih vremenskih pogojev. Hoje bo za 5 – 6 ur. Se vidimo.

SMEH JE POL ZDRAVJA

Vir: Spletna pošta

KADROVSKE SPREMEMBE

Prenehanje delovnega razmerja:

- Milena Radanovič (upokojitev).

Število delavcev na dan 31. 12. 2017 je bilo **349**, od tega 4 pripravniki zdravniki, 2 pripravnika tehnika zdravstvene nege in 2 udeleženci javnih del.

Število delavcev iz ur za mesec november 2017 je znašalo **334,74**, od tega iz rednega dela **325,33**, **6,91** iz pripravnikov in **2,5** javnih del.

Delovni jubilej

V mesecu novembru je za 30 let delovne dobe pri delodajalcih v javnem sektorju prejela jubilejno nagrado

SANDRA ZAKOVŠEK, strežnica

V mesecu decembru je za 30 let delovne dobe pri delodajalcih v javnem sektorju prejela jubilejno nagrado

JASNA LEVAK, strežnica

in za 10 let delovne dobe

LIDIJA PIRŠ, DMS

ČESTITAMO!

ZDRAVSTVENI KOLEDARČEK

- Četrti teden januarja – Evropski teden preprečevanja raka na materničnem vratu,
- 31. januar – Dan brez cigarete.

VABILO K SODELOVANJU

Uslužbenci, ki bi želeli objaviti svoj prispevek v bolnišničnem glasilu, ga pošljite na elektronski naslov: rebeka.gasparin@sb-brezice.si. Glede na zmožnosti bo objavljen v naslednji številki. Še naprej vlijudno vabljeni k sodelovanju! 😊

